Р Е Ш Е Н И Е
№ 3368

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 28.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Весела Андонова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **962** по описа за **2014** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) чрез процесуален представител – юрисконсулт Ч. срещу съдебно решение без номер от 04.11.2013г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 108 състав, постановено по НАХД № 3996/2013г. С оспореното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 2295/30.01.2013г., издадено от началник отдел АНД в отдел „Пътна полиция" (ПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на Ц. С. В., за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба" в размер на 150 лева.

С касационната жалба се релевират основания за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Поддържа се, че изводите на районния съд за допуснато съществено процесуално нарушение са неправилни и необосновани, тъй като обстоятелството, че скоростта на движение не е съобразената с конкретната пътната обстановка съставлява причината за възникналото пътно - транспортно произшествие (ПТП). Изразено е искане за отмяната на решението на СРС и постановяването на нов съдебен акт, с който да се потвърди наказателното

постановление.
Ответникът по касационната жалба - Ц. С. В. се представлява от адвокат Е., който оспорва жалбата, с искане да бъде приета за неоснователна.
Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, X касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.
Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № № 2295/30.01.2013г., издадено от началник АНД в отдел „ПП" при СДВР. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.
От фактическа страна се установява, че на 20.01.2013г., около 14:25 ч. Ц. С. В. е управлявал лек автомобил „Ландровър" с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по Околовръстен път с посока от бул. Ц. шосе към бул. С. шосе, като се движел в участъка след разклона за [населено място]. В автомобила е пътувала и съпругата на Ц. В.. Пътното платно било двупосочно, с по една лента за движение във всяка посока. В лентата за насрещното за В. движение имало колона от автомобили. Автомобил от колоната - „Фолксваген Голф", с неустановена чуждестранна регистрация, предприел изпреварване и навлязъл в лентата, в която се движел автомобилът на В., излизайки в близост срещу него. Ц. В., за да избегне челен удар между автомобилите, първоначално се опитал да завие наляво, но за да не се удари в насрещно движещите се МПС, впоследствие завил надясно и излязъл от пътното платно. Тъй като имало разлика в нивото на платното и банкета, автомобилът му се преобърнал. Водачът на „Фолксваген Голф" не спрял, а продължил. На местопроизшествието спрял свидетелят в първоинстанционното производство Я. Т., чиито автомобил се движел в насрещната за Ц. В. лента.
След пристигането на екип на ОПП – СДВР са попълнени декларации и са съставени скица и протокол за ПТП. Актосъставителят приел, че с действията си Ц. С. В. е нарушил правилата за движение по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, тъй като се движел със скорост, несъобразена с пътната обстановка и интензивността на движението и е причинил ПТП. Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 843564/20.01.2013г., въз основа на който е издадено наказателно постановление № 2295/30.01.2013г., от началник отдел АНД в отдел „Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП, на Ц. С. В., за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба" в размер на 150 лева.
Софийският районен съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че с поведението си на пътя Ц. В. не е извършил вмененото му нарушение по смисъла на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.
Така постановеното решение е правилно.
Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с

превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. Разпоредбата на чл. 179, ал. 2 ЗДвП предвижда наказание „глоба" в размер от 100 до 200 лева за водач, който поради движение с несъобразена скорост, причини пътнотранспортно произшествие.
От събраните в първоинстанционното производство доказателства – протокол за ПТП № 1481090 от 20.01.2013г. и показанията на свидетелите В. и Т. се установява, че предприетата от Ц. В. маневра е била предизвикана от действията на насрещно движещ се автомобил и е целяла да избегне настъпването на по-големи щети – катастрофа с някой от другите автомобили, движещи се в насрещното платно. В оспореното решение Софийският районен съд е обсъдил събрания по делото доказателствен материал и обосновано е достигнал до извод, че при тези обстоятелства ПТП не се дължи на поведението на Ц. С. и той не е извършил нарушението, вменено му с наказателното постановление. Този извод се споделя от настоящата инстанция, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила, подадената срещу същото жалба да бъде приета за неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, от ЗАНН, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.11.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състав, постановено по НАХД № 3996 по описа на съда за 2013г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.